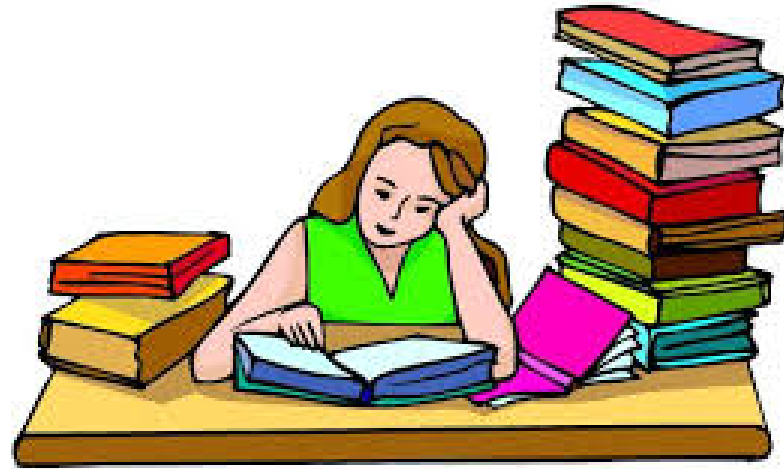

पास भयो ?

पास भयो ?

यी दिनहरूमा यस सालका निम्ति पढाइ सकेको छ, र छुट्टी शुरु भएको छ । तर पढ्ने विद्यार्थीहरूले घर जान पाउनुभन्दा अघि तिनीहरूमध्ये हरेकलाई आ-आफ्नो परीक्षाफल सुनाइन्छ । तब सबैको मुखमा एउटै प्रश्न सुनिन्छ: 'के तिमी पास भयो ?' हामी तपाईंबाट पनि जान्न चाहन्छौं: के तपाईं यस पालिको वार्षिक परीक्षामा उत्तीर्ण हुनुभयो ?

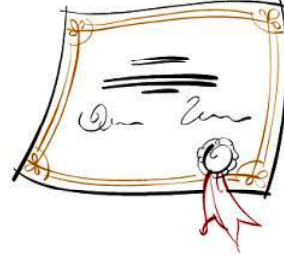
स्कूले जीवन परीक्षा-परीक्षाले भरिएको हुन्छ । हरेक परीक्षाका निम्ति धेरै अघिदेखि पढ्नुपर्छ । परीक्षा जति नजिक आइपरेको छ, त्यति नै बढी पढ्नुपर्छ । त्यति बेला सबै उठेर सोधिएका प्रश्नहरू र तिनका उत्तरहरू

किताबहरूमा लेखिएअनुसार पूरा कण्ठ गर्नुपर्छ; यति बेला विभिन्न पाठ रटिरहेका केटाकेटीहरूको सोर चारैतिर सुनिन्छ । ज्ञानी र परिश्रमी विद्यार्थीहरूले पास मात्र हुन चाहँदैनन्, तर तिनीहरूले आफ्नो कक्षा वा स्कूलमा प्रथम हुन खोज्छन् । अरूले पढाइमा बेसी ध्यानै दिँदैनन्, तर यसैले राम्रो अंक पाउँदैनन्; यस्ताहरू प्रायः फेल पनि हुन्छन्, र यसैले घरमा गाली वा पिटाइ खानुपर्छ । उत्तीर्णा नभएका विद्यार्थीहरूमध्ये कतिजना परीक्षामा फेल खाएकोमा साह्रै निराश हुन्छन् । कोही केटाकेटीहरू आत्महत्या गर्नुसम्म पुगेका कतैकतै सुनिएको छ; बेला-बेलामा यसको विषयमा समाचार-पत्रिकाहरूमा पढिन्छ ।

कति नानीहरूका निम्ति परीक्षामा फेल खानु स्वभाविक कुरा हो, किनभने तिनीहरूले राम्रोसँग पढ्दैनन्, र केवल आफ्नो अल्छेपनको फल भोग्नुपरेको छ । तर अरू कति विद्यार्थीहरूले ध्यानसित पढेर र पूरा मेहनत गरेर पनि फेल खाँदा रहेछन् । तिनीहरूको विषयमा केकसो ? तिनीहरूले याद राख्नुपर्छ: परीक्षामा फेल खानु खास ठूलो कुरा होइन; आफ्नो जीवन फाल्ने र नष्ट पार्ने लायकको कुरा यो होइन । 'केवल म नै परीक्षामा फेल भएँ' भन्ने कुरा सत्य

पनि होइन । परीक्षामा फेल खाएकोले आफूलाई धिकारेर आफूलाई साह्रै अभागी व्यक्ति सम्भन्नु उचित पनि होइन; किनकि परीक्षामा फेल खाएको विद्यार्थीले अर्को सालमा फेरि पनि परीक्षामा बस्न पाउँछ नि ! यसैले आफ्नो जीवनको मूल्य हामीले पढाइमा सफल-असफल भएको कुरादेखि कहिल्यै नाप्नुहुँदैन ।

तर यस सम्बन्धमा हामीले याद राख्नुपर्ने कुरा के हो भने, स्कूले जीवन जति महत्त्वपूर्ण किन नहोस्, तर त्यो त सबै कुरा होइन; असल परीक्षाफल हाम्रो जीवनै होइन । पढाइ हाम्रो जीवन हुनु पनि हुँदैन; तर पढाइले हामीलाई यस संसारमा अनि विशेष गरी हाम्रो समाजमा जिउने सम्बन्धमा मद्दत पुऱ्याउँछ । सरकारी नोकरी वा अरू कुनै असल जागिर पाउने-नपाउने विषयमा पढाइले ठूलो भूमिका खेल्छ । अनि पढ्नु, लेख्नु, हिसाब निकाल्न जान्नु र स्कूलमा सिक्ने अरू धेरै विषयहरू जीवनमा कामलाग्ने कुराहरू हुन् । तर हामीले आफूलाई सधैं याद दिलाउनुपर्छ: पढाइभन्दा ठूलो कुरा छँदैछ; हाम्रो जीवनचाहिँ सबैभन्दा ठूलो कुरा हो । हाम्रो जीवन सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा हो । अनि जसले आफ्नो जीवनको महत्त्व बुझ्दछ अनि आफ्नो जीवनको उद्देश्य र अर्थ जान्दछ, त्यस मानिसले आफ्नो जीवनमा कहिल्यै हारेश खानेछैन । हामीले

आफ्नो जीवन ईश्वरले हामीलाई दिनुभएको सबैभन्दा सुन्दर र उत्तम वरदान सम्भन्नुपर्छ; हामी बेहोशी भएर त्यसलाई कहिल्यै फ्याँक्नु हुँदैन-हुँदैन ।

हामीले आफ्नो जीवनको उद्देश्य जान्नुपर्छ । 'यस संसारमा म किन आएँ ?' यस प्रश्नको उत्तर हामीले पाउनुपर्छ । तर यसको विषयमा हामीले कसलाई सोधौं ? यो कुरा कसले जान्दछ ? यसको विषयमा कसले हामीलाई निश्चित जवाफ दिन सक्दछ ? हुन सक्छ, हाम्रा बुवाआमा र हाम्रा शिक्षकशिक्षिकाहरूले हामीलाई यसको सम्बन्धमा सही जवाफ नदेलान्, तर एकजना हुनुहुन्छ, जसले हामीलाई यस मुख्य प्रश्नको सठीक उत्तर दिन सक्नुहुन्छ ।

कुर्सी बनाउने मिस्त्रीले कुर्सीको काम के हो, सो कुरा राम्ररी जान्दछ; ठीक त्यस्तै हामी मानिसलाई रचुहुने सृष्टिकर्ता परमेश्वर आफूले बनाउनुभएको मानिसको जीवन केका निम्ति हुने हो, सो जान्नुहुन्छ । के तपाईंले आफ्ना सृष्टिकर्ता परमेश्वरलाई चिन्नुभएको छ ? तब उहाँलाई तपाईंले यो प्रश्न सोध्न पाउनुहुन्छ: 'हे मलाई रचुहुने मेरा परमेश्वर, कृपया मलाई भन्नुहोस्, तपाईंले मलाई किन बनाउनुभयो ?' पवित्र बाइबलमा हामी यस महत्त्वपूर्ण प्रश्नको सही जवाफ पाउँछौं: उहाँले मानिसलाई आफ्ना निम्ति सृष्टि गर्नुभयो । यसकारण हाम्रो जीवनको उद्देश्य तब मात्र पूरा हुन सक्छ, जब हामीले हामीलाई सृष्टि गर्नुहुने परमेश्वरलाई चिन्छौं, र उहाँको इच्छानुसार चल्छौं; किनभने उहाँले हामीलाई आफ्नै स्वरूपमा उहाँसित संगत गर्न भनी बनाउनुभयो ।

यस सम्बन्धमा परमेश्वरले हामी हरेक मानिसलाई जाँच गर्दै हुनुहुन्छ । हामीले उहाँको खोजी गरेका छौं कि छैनौं ? हामीले उहाँलाई खुशी पारेका छौं कि छैनौं ? के हामी उहाँका निम्ति ग्रहणयोग्य भएका छौं कि छैनौं ? यस सम्बन्धमा तपाईंको र मेरो खास परीक्षा हुँदैछ ।

तपाईंसित अदनको बगैँचाको विषयमा कुरा गर्न मन लागेको छ, जहाँ सृष्टिको शुरुमा परमेश्वरले आफूले सृष्टि गर्नुभएको मानिसलाई राख्नुभयो । त्यस बेला मानिस र तिनकी पत्नी मात्र थिए । परमेश्वरको संगतिमा रहने वा नरहने सम्बन्धमा उहाँले तिनीहरूलाई एउटा आज्ञा दिनुभयो, जुन आज्ञा तिनीहरूले पालन गर्नुपर्दथियो । त्यस सुन्दर बगानको बीचमा असल र खराबको ज्ञान दिने एक रूख थियो, जसको फल मानिसले खानुहुँदैनथियो । बगैँचाभरि अरू थुप्रै फलफुलका रूखहरू भएको हुनाले मानिसले आफ्नो आवश्यकता पूरा गर्न त्यस रूखबाट खानुपर्दैनथियो । त्यो त परमेश्वरप्रति तिनीहरूको विश्वास र आज्ञाकारिताको जाँच गर्ने रूख पो भएको रहेछ ।

परमेश्वरले मानिसलाई भन्नुभयो: 'बगैँचाको हरेक रूखको फल तिमीले केही पनि शङ्का नगरीकन स्वतन्त्रतापूर्वक खान सक्छौ, तर असल र खराब ज्ञान दिने रूखबाट तिमीले खानुहुँदैन । जुन दिन तिमीले त्यस रूखको फल खान्छौ, त्यही दिन तिमी निश्चय मर्नेछौ ।' परमेश्वरको जाँच सरल थियो, र उहाँको आज्ञा बुझ्न सजिलो थियो । एउटै मात्र आज्ञा, एउटै कुरा मात्र मान्नुपर्ने, कति सजिलो !! हाम्रो वार्षिक परीक्षाको जस्तो यो नियम अलिकति पनि थिएन । यसमा धेरै कुरा पढ्नुपर्ने होइन, केही कुरा कण्ठ गर्नुपर्ने पनि होइन । परमेश्वरको जाँचमा गाह्रो केही पनि थिएन, र पनि मानिसले फेल खाए । किन होला ?

किनभने त्यहाँ मानिसको शत्रु आयो, र त्यसले मानिसलाई पापमा फसायो । त्यसले स्त्री मानिसलाई सोध्यो: 'तिमीहरूले त्यस रूखबाट खान सक्दैनौ, किन होला नि ? अहो, परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्न; नत्र ता उहाँले तिमीहरूलाई त्यसको फल खान दिनुहुनेथियो; हेर त, त्यसको फल कति सुन्दर, कति मीठो छ ! अनि तिमीहरू मर्नु ? कहाँ मर्नु र ? तिमीहरूले

त्यसको फल खायौ भने तिमीहरूका आँखा खोल्नेछन्, तिमीहरूले सबै कुराहरू जान्नेबुझ्ने, भगवानजत्तिकै हुनेछौ ।' मानिसले यस जाँचमा फेल खाए । अनि त्यस दिनदेखि मानिसका सबै सन्तानहरूले एक-एक गर्दै जीवनको यस मुख्य जाँचमा फेल खाँदै आएका छन् ।

अब के गर्ने ? मानिसले परमेश्वरको परीक्षामा फेल खाए; हामीले पनि त्यस परीक्षामा फेल खानेथियौं; किनभने हामी पहिलो मानिसभन्दा अझ धेरै कमजोर हौं । तपाईंलाई यसो लाग्दैन भने, मसँग तलको कुरा विचार गर्नुहोस् !

एउटा आज्ञा पालन गर्न नसक्ने मानिसलाई दसवटा आज्ञाहरू दिइयो भने, यसको नतिजा के होला ? त्यसले जन्मै दसवटा आज्ञा उल्लङ्घन गर्छ-गर्छ । परमेश्वरले आफूले छात्रुभएको यहूदी मानिसहरूलाई दस आज्ञा दिनुभयो, र तिनीहरूले यी सबै आज्ञाहरू भङ्ग गरे । यी दस आज्ञाहरूबाट म तपाईंलाई एउटै मात्र जान्न दिन्छु; यो आज्ञा लिएर आफ्नो जीवनको जाँच आफूले गर्नुहोला, हुन्छ ? परमेश्वरका दस आज्ञामध्ये अन्तिमचाहिँ हो: 'तैंले आफ्नो छिमेकीको घर, उसको स्वास्नी, उसको दासदासी, उसको गाईगोरु, उसको अरू पशुधन, उसको जग्गाजमिन, अँ, उसको कुनै पनि थोकको लोभलालच नगर्नु !'

के तपाईं इमानदार हुनुहुन्छ ? तब आफूलाई जाँच्नुहोस् ! यो एउटा आज्ञा लिएर आफ्नो परीक्षा गर्नुहोस् ! यसो गरेमा थोरै समयभित्र हामीलाई के थाहा लाग्दछ: हामीले यो दिव्य नियम पालन गर्ने सक्दैनौं; किनभने हाम्रा आँखाहरूले अरू मानिसहरूको सम्पत्तिमाथि पर्न जान्छन् र हामी तिनीहरूकै कुराको लोभ गर्न थाल्छन् । नभए हाम्रै शरीर र मनबाट बेला-बेलामा किसिम-किसिमका अभिलाषाहरू उठिरहेका हुन्छन्, जसले हामीलाई विभिन्न पापहरूको वशमा ल्याउँदछन् ।

तब हाम्रो जाँचको परीक्षाफल के हो ? यस सम्बन्धमा हाम्रो फल-अफल के हो ? इमानदार हुनुहोस्, र मानिलिनुहोस्: हामी सबै मानिसहरू स्वभावै पापी हौं; तपाईं पनि एउटा पापी मानिस हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाण केले जनाउँदछ: लोभलालच नगर्नु भन्ने आज्ञाले यो कुरा स्पष्ट पारिदिएको छ। अनि तपाईंले अर्को प्रमाण खोज्नुभयो भने, म तपाईंलाई अर्को एउटा अचूक प्रमाण दिन्छु: हामी सबैजना मर्नुपर्छ। हाम्रो शरीरको मृत्युले के कुरा सत्य ठहराउँछ ? परमेश्वरले पहिलो मानिसलाई आज्ञा गर्नुहुँदा भन्नुभएको कुरा: 'तिमीले त्यस रूखको फल खाऔं भने, तिमी अवश्य मर्नुपर्छ। संसारका सबै मानिसहरूको एकै हालत हुन्छ: सबै अवश्य मर्नुपर्छ'; किनकि सबैको मृत्युबाट स्पष्ट छ: हामी सबैजना पापी मानिसहरू हुन्छौं। हाम्रो आत्मिक अवस्था यही हो; आत्मिक कुराको सम्बन्धमा हामीलाई जाँचिँदै हाम्रो नमीठो फल यही हो।

यस प्रकारको हारेशलाग्दो अवस्थामा हामी के गरौं ? यसको परीक्षामा फेरि बस्यौं भने परीक्षाफल त्यही नै हुने नै छ; हामी फेरि पनि फेल खाने नै छौं। तब हाम्रो मनमा प्रश्न उठ्छ: के हाम्रा निम्ति अरु कुनै उपाय छैन ? के हामीले जीवनभरि पाप गर्दै बस्नुपर्नेछ ? के साँच्चै हामी जीवनभरि पापको विभिन्न अभिलासाको वशमा जिउनुपर्नेछ ?

यहाँ, यस ठाउँमा हामी तपाईंसँग प्रभु येशूको कुरा गर्नुपर्छ; किनभने उहाँचाहिँ पापी मानिसहरूलाई खोज्न र बचाउन आउनुभएको हो। उहाँ संसारका मुक्तिदाता हुनुहुन्छ। उहाँको नाममा पापहरूको क्षमा छ। उहाँको रगतमा शक्ति छ, हामीलाई पापको हरेक कलङ्गबाट शुद्ध पार्नलाई। उहाँको क्रूसको मृत्यु विचार गर्नुहोस् ! यो अमूल्य बलिदान उहाँले तपाईंका पापहरूका निम्ति दिनुभयो। उहाँले तपाईंलाई प्रेम गर्नुहुन्छ, र तपाईंलाई पापसित हार

खान दिनुहुन्न । उहाँमाथि सम्पूर्ण हृदयभरिको विश्वास राख्नुहोस् ! उहाँले तपाईंलाई हर पापमाथि विजयी तुल्याउनुहुनेछ; किनभने उहाँ मरेको अवस्थाबाट फेरि उठ्नुभएको जीवित, समार्थी र प्रतापी प्रभु हुनुहुन्छ । उहाँको नाम पुकार गर्ने प्रत्येक मानिसप्रति उहाँ कृपा गर्नुमा धनवान् हुनुहुन्छ । पापसित हार नखानुहोस्, तर प्रभु येशूको नाममाथि विश्वास गरेर सित्तैमा मुक्ति पाउनुहोस् !

अन्तमा हामी तपाईंलाई फेरि पनि याद दिलाउन चाहन्छौं: तपाईंको जीवन सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा हो, पढाइ होइन । स्कूलमा गणित, विज्ञान, भूगोल आदि विषयहरूमा तपाईंको ज्ञानको जाँच गरेभैं परमेश्वरले तपाईंको जीवनको परीक्षा लिँदै हुनुहुन्छ । अरू परीक्षामा पास हुनु तर यस मुख्य जाँचमा फेल खानु दुःखलाग्दो कुरा हो; किनभने त्यसको अफल अनन्त-अनन्तसम्म हामीले भोग्नुपर्नेछ । जसरी शरीरको मृत्यु हुँदो रहेछ, ठीक त्यस्तै आत्माको मृत्यु पनि हुन्छ । तर तपाईं मलाई भन्नुहुन्छ: 'अहँ, हाम्रो आत्मा त कहिल्यै मर्दैन ।' तब यो पनि सिक्नुहोस्: पापको ज्याला मृत्यु हो । अनि नरकको आगो मलाई भन्नुहोस्: यो कसका निम्ति हो ? के अधर्मी र पापहरूका निम्ति यो डरलाग्दो ठाउँ तयार पारिएको होइन र ? पापसित हार्ने हरेक मानिसले आफ्ना कामहरूको प्रतिफल पाउनुपर्छ । यसैले पाप र पापका अभिलाषाहरूसित नहार्नुहोस्, र प्रभु येशूको पवित्र आत्माको शक्तिले जय पाउनुहोस् ! जय पाउने सबैहरूका निम्ति परमेश्वरको अनन्त राज्य तयार भएको छ । उहाँको महिमाको राज्यको योग्य हुने प्रमाण दिनुहोस् !

तपाईंका आँखाहरूले देख्न सकून्; तपाईं अन्धकारबाट ज्योतिमा आउनु-होस् ! सत्य परमेश्वरको अधीनमा आएर शैतानको शक्तिबाट छुटकारा

पाउनुहोस् ! प्रभु येशूमाथि विश्वास राख्नाले पापहरूको क्षमा पाउनुको साथसाथै स्वर्गको महिमित राज्यको हकवाला पनि बन्नुहोस् ! परमेश्वरको अपार कृपा र उहाँको प्रशस्त निगाह तपाईंका निम्ति यस्तै छ । के यस अन्तिम मुख्य जाँचको विषयमा म तपाईंलाई सोध्न पाऊँ: 'के यसमा तपाईं पास हुनुभएको छ ?'

मेरा पाप क्षमा गरिदिनुहोस् !

रगतले, रगतले येशूको रगतले;

मेरा पापको दाग मेटाइदिनुहोस् !

रगतले, रगतले येशूको रगतले;

मेरो मनमा पूरा शान्ति भरिदिनुहोस् !

रगतले, रगतले येशूको रगतले;

शैतानमाथि जयवान्त हुन दिनुहोस् !

रगतले, रगतले, येशूको रगतले;

स्वर्गको महिमित राज्यमा पस्न दिनुहोस् !

रगतले, रगतले, येशूको रगतले;

ख्रीष्ट येशूमा विजयको गीत गाउन दिनुहोस् !

रगतले, रगतले, येशूको रगतले ।